

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

ЛОВЧІЄВА ВАЛЕНТИНА ВОЛОДИМИРІВНА

**МЕХАНІЗМ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ
ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ЗМІ**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Сучасне інформаційне суспільство виступає фундаментом розвитку економічної, соціальної, культурної, гуманітарної та інших сфер суспільного життя. Високий рівень розвитку інформаційного простору та доступність різноманітних видів інформації виступають позитивними чинниками демократизації нашого суспільства та розвитку ринкових відносин, а в підсумку й державного розвитку. Сьогодні інформація розглядається дослідниками як певний вагомий ресурс, який забезпечує прискорення процесів виробництва, сприяє заощадженню всіх видів ресурсів, що існують, та дає можливість підвищувати продуктивність праці, створювати реальні умови для розвитку науково-технічного прогресу.

Саме тому розбудова сучасного інформаційного суспільства сьогодні є одним із важливих пріоритетів державної політики України. Побудова сучасного інформаційного суспільства сьогодні передбачає якісно нову форму публічного управління, що, у свою чергу, ґрунтується на ефективному використанні інформаційних ресурсів та відповідних взаєминах із ЗМІ.

За своєю природою публічне управління є відповідною інформаційною діяльністю, тобто діяльністю, пов'язаною з отриманням, переробленням та використанням інформації, що дає можливість прийняття управлінських рішень, створюючи для цього інформаційні умови. Створення, зміна та поширення інформації виступають важливими складовими процесу управління загалом та публічного управління зокрема, тому інформація в деякому сенсі виступає інструментом ефективного управління. Такий стан справ обумовлює необхідність ретельного дослідження механізму взаємодії органів публічного управління та засобів масової інформації.

Наукове обґрунтування нормативно-правового, організаційного та ресурсного забезпечення й необхідного комплексу заходів щодо реалізації механізму взаємодії органів публічного управління та засобів масової інформації, інформаційно-комунікаційних технологій, медіа-простору та діяльності прес-служб органів влади знайшли своє відображення у працях таких вчених, як: Береза А. В., Галлін Д. А., Григорян О. О., Грицай С. В., Даниленко С. А., Кулицький С. П., Новицький А. М., Почепцов Г. Г., Слюсаренко І. Ю., Чукут С. А. та ін. Однак, взаємодія органів публічного управління та засобів масової інформації є багатогранним явищем зі своєю специфікою, до того ж сьогодні відчувається низка фундаментальних проблем у формуванні українського медіа-простору, тому це питання потребує подальшої розробки.

Мета роботи полягає у встановленні особливостей механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ у процесі забезпечення права громадян на доступ до публічної інформації, а також у розробці пропозицій щодо оптимізації зазначеного механізму в Україні на сучасному етапі державного будівництва.

Для досягнення мети роботи сформульовано наступні *завдання*:

- проаналізувати особливості інформаційного суспільства як об'єкта дослідження в публічному управлінні;
- дослідити й встановити основні риси моделі взаємодії органів публічного управління та ЗМІ в Україні;
- встановити основні проблеми організаційно-правового забезпечення механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ в Україні;
- визначити перспективи впровадження закордонного досвіду побудови взаємин між владою та ЗМІ;
- розробити загальні рекомендації з оптимізації механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ.

Об'єкт дослідження – комунікаційна діяльність органів публічного управління.

Предмет дослідження – механізм взаємодії органів публічного управління та засобів масової інформації в Україні.

Методи дослідження. Для досягнення мети дослідження було використано сукупність взаємодоповнюючих загальних і спеціальних методів: метод системного аналізу – при дослідженні сутності демократичних принципів публічного управління, правової та організаційної складової механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ, формуванні теоретико-методологічної бази дослідження; метод порівняльного аналізу – для визначення загальної тенденції становлення та розвитку процесу взаємодії органів влади та ЗМІ, метод комплексного аналізу – для формулювання наукових визначень, висновків, які виносяться на захист; метод аналізу та синтезу, за допомогою якого було зроблено аналіз нормативно-правового забезпечення взаємодії органів публічного управління та ЗМІ в Україні; методи узагальнення, індукції та дедукції, за допомогою яких було розглянуто державну інформаційну політику в Україні.

Наукова новизна одержаних результатів дослідження полягає у теоретичному обґрунтуванні механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ, наданні пропозицій щодо його оптимізації й розробці рекомендацій для впровадження в практичну діяльність органів публічного управління з метою забезпечення сприятливих умов для розвитку партнерських відносин між владою та суспільством.

Практичне значення одержаних результатів обумовлене перспективою створення позитивного досвіду взаємодії органів публічного управління та ЗМІ на основі партнерських стосунків й підвищення рівня професіоналізму як представників влади, так і журналістів, забезпечення відкритості та прозорості влади. Матеріали дослідження можуть бути використані прес-службами органів влади під час побудови взаємин із ЗМІ. Також матеріали дослідження можуть бути використані під час викладання студентам за спеціальністю «публічне управління та адміністрування».

Публікації. Матеріали дослідження частково були представлені у тезах доповіді до Всеукраїнської щорічної науково-практичної конференції

«Могилянські читання – 2019: Досвід та тенденції розвитку суспільства в Україні: глобальний, національний та регіональний аспекти» на тему «Сучасна модель взаємодії органів публічного управління і ЗМІ».

Структура роботи відповідає поставленій цілі та завданням. Дослідження складається зі вступу, трьох розділів (семи підрозділів), висновків, списку використаної літератури (84 найменування). Загальний обсяг роботи становить 99 сторінку.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми дослідження, сформовано мету, завдання, об'єкт, предмет і методи дослідження, розкрито наукову новизну та практичне значення одержаних результатів.

У **першому розділі** «Теоретичні засади дослідження механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ» надано характеристику такій категорії, як «інформаційне суспільство», розкрито його сутність та складові; встановлено основні риси моделі взаємодії органів публічного управління та ЗМІ в Україні.

Підрозділ 1.1. «Інформаційне суспільство як об'єкт дослідження в публічному управлінні» Проведений аналіз категорії «інформаційне суспільство», яке виступає відповідною категорією, завдяки якій визначається суспільна перебудова, зміна характеру потоків інформації.

Визначено, що Серед великої кількості особливостей політичного процесу в нашій державі, що утворюють відповідні проблеми у розвитку інформаційного суспільства, слід виокремити слабкість відповідного механізму «зворотного зв'язку» у процесі комунікації та слабкий рівень розвитку політичної комунікації у самому суспільстві, помітне зменшення значення ідеологій у суспільному житті та низький рівень інформатизації органів публічного управління та ін. Найважливішим результатом формування інформаційного суспільства стало виникнення глобального інформаційного простору, у якому розгорнулося гостре протистояння за досягнення переваги в інформаційній сфері. Досліджуючи питання інформаційного простору, інформаційний простір визначають як певну відкриту систему, що включає в себе чималу кількість різноманітних інформаційних потоків, які знаходяться в постійній взаємодії.

Встановлено, що у сучасних умовах інформаційної війни державна інформаційна політика сприяє розвитку та формуванню сучасної системи інформаційно-психологічних відносин. Зазначені відносини створюють суспільну можливість переходу на якісно нову стадію розвитку, забезпечують інформаційно-психологічну безпеку особистості та захист національних інтересів держави та суспільства за умов агресії й політичного та управлінського реформування.

У **підрозділі 1.2.** «Модель взаємодії органів публічного управління та ЗМІ» виявлено, що розвиток нових інформаційно-комунікативних технологій

і поєднання мультимедійних технологій із традиційними ЗМІ змінили звичну систему взаємодії органів публічного управління та ЗМІ: сучасні споживачі інформації не тільки характеризуються помітно більшою активністю щодо запропонованого продукту, але й самостійно вступають у процес створення та поширення цієї інформації.

З'ясовано, що в інформаційному середовищі, яке має розвинену інфраструктуру, навіть локальна подія може здобути глобальний масштаб. У той же час, сучасне моделювання інформаційного простору повинно враховувати технології моніторингу й аналітики, а також – вимоги оперативності, які необхідні для ефективного публічного управління.

Створення ефективного балансу між суб'єктами інформаційної взаємодії є запорукою стабільного та демократичного розвитку України на довгострокову перспективу. Демократичний процес в Україні безпосередньо пов'язаний із наявністю в країні інституту незалежних ЗМІ, а також – можливістю публічного та конкурентного змагання різних політичних ідей і платформ, що неможливо в умовах реалізації моделі інформаційного управління суспільством з боку держави. На сучасну модель взаємодії органів публічного управління та ЗМІ спричиняє вплив і медіа-простір країни, оскільки органам влади потрібно враховувати усі його специфічні особливості для ефективної співпраці.

У другому розділі **«Характерні особливості механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ в Україні»** визначено нормативно-правові та організаційні складові механізму взаємодії влади із ЗМІ.

У підрозділі **2.1. «Нормативно-правове забезпечення механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ»** визначено, що ситуація, яка склалася в нормативно-правовому полі діяльності ЗМІ, залишається досить нестабільною. Незважаючи на те, що в останні роки створено величезну нормативно-правову базу, нині досі спостерігається відсутність нормативно-правових актів, що сприяють розвитку економічної незалежності ЗМІ. Проблемні тенденції простежуються й у правовому регулюванні з питань національної безпеки. Попри те, що українське законодавство, яке гарантує свободу діяльності ЗМІ, наближається до стандартів демократичних країн, ці законодавчі норми на практиці виконуються в недостатньому обсязі.

Однак аналіз реалій правозастосовної практики у інформаційній сфері виявляє низку проблем, наявність яких перешкоджає повноцінній реалізації права громадян на інформацію. Серед цих проблем – неналежне виконання законів, корупція, низька правова і політична культура працівників влади, ЗМІ, суспільного загалу.

Відмічається, несистемність правової політики в інформаційній сфері. Велика кількість законодавчих актів ухвалюється з метою вирішення певних тактичних завдань, задоволення партійних інтересів, часто без урахування стратегічних та суспільно значущих потреб суспільства.

У підрозділі **2.2. «Взаємодія органів публічного управління та ЗМІ: організаційний аспект»** з'ясовано, що сьогодні в нашій державі форма і

зміст взаємодії органів публічного управління та ЗМІ не завжди сприяє становленню громадянського суспільства. Причиною тому є недосконалість організаційного процесу публічного управління, штучне звуження інформаційного простору, формалізовані відносини держави та ЗМІ, відсутність розвиненої нормативно-правової бази, що регулює взаємодію держави та ЗМІ, передача невластивих функцій владним структурам, підвищення ролі міжособистісного механізму у вирішенні окреслених питань, відсутність інтересів громадянського суспільства у змісті взаємодії держави та ЗМІ, мінімізація критичних виступів у ЗМІ стосовно питань діяльності органів публічного управління.

Відмічається, що в структурах органів публічного управління створені спеціальні служби для здійснення інформаційної діяльності, а у разі обмеженості штату чи ресурсів – встановлюється окрема особа, що буде задіяна у процесі спілкування із ЗМІ. Однак нові демократичні підходи до публічного управління передбачають застосування нових форм і методів надання інформації, новітніх комунікативних технологій для задоволення потреб громадян у своєчасній і точній інформації. Це, у свою чергу, потребує підвищення фахового рівня публічних службовців, які відповідають за певний напрям діяльності, а також вироблення демократичних стандартів доступу громадян до інформації.

У третьому розділі «Оптимізація механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ» встановлено перспективи оптимізації механізму взаємодії влади із ЗМІ на основі використання досвіду розвинених країн, підвищення довіри до влади й налагодження системного діалогу.

У підрозділі 3.1. «Перспективи впровадження закордонного досвіду побудови взаємин між владою та ЗМІ» зазначається, що характер взаємодії органів влади та ЗМІ у розвинених країнах здійснює дієвий вплив на довгострокові державні перетворення. Завдання влади в цих умовах – є забезпечення політичної рівноваги, балансу інтересів, стабільності. Враховуючи цей чинник, головною умовою ефективного функціонування ЗМІ є їх підтримка з боку держави, яка здійснюється у таких стратегічних напрямках: вирівнювання національного та регіонального рівнів ЗМІ (кожному з них необхідний баланс між державно і бізнес-орієнтованими медіа); фінансова підтримка місцевих ЗМІ, об'єктивно нездатних функціонувати як бізнес-суб'єкта; вдосконалення нормативно-правової бази для забезпечення повноцінного економічного існування ЗМІ, які працюють в якості комерційних підприємств.

Зазначені ключові фактори повинні сприяти оптимізації публічного управління в медіа-просторі, а також перетворенню України у відкрите інформаційне суспільство. Робиться висновок, що ухвалені в провідних країнах світу спеціальні закони відображають, як національні особливості правового й економічного забезпечення процесу регулювання діяльності ЗМІ. В умовах сьогодення України, коли актуальним є питання щодо наповнення інформаційно-комунікативного процесу новим змістом, цей

досвід є досить корисним.

У підрозділі 3.2. «Створення позитивного іміджу органів публічного управління через взаємодію із ЗМІ» визначається, що сучасне інформаційне суспільство демонструє величезний вплив ЗМІ на громадську думку та, відповідно, на сприйняття громадськістю всіх подій та явищ, що відбуваються в органах публічного управління зокрема та в державі й поза її межами загалом. Зазначається, що ефективність діяльності служби зв'язків із громадськістю можна підвищити за умов, коли органи публічного управління, отримуючи повний обсяг інформації про суспільну думку, використовуватимуть зазначену інформацію як органічно вбудовану частину у процесі прийняття державно-управлінських рішень та в механізмах діяльності органів публічного управління.

Отже, складовим елементом загального механізму формування позитивного іміджу органів публічного управління є тісна взаємодія із ЗМІ. Злагоджена та систематизована діяльність, застосування змістовних та сучасних програм, репортажів, вчасне висвітлення актуальних поточних суспільно-політичних та державно-управлінських подій у суспільстві цілком відповідає всім суспільним потребам з отримання інформації. Елементи механізму створення позитивного іміджу органів влади можна визначити як певну систему стратегічних і тактичних кроків, до якої можна віднести:

- планування, розроблення, організацію, обґрунтування та упровадження стратегії;
- пошук і виявлення ключових та пріоритетних напрямів;
- визначення «образу» органу публічного управління, проведення соціологічних опитувань, аналіз визначення ЗМІ та виокремлення найефективніших засобів політичної комунікації.

У підрозділі 3.2. «Формування діалогової моделі взаємодії органів публічного управління та ЗМІ» робиться висновок, що головною умовою оптимального інформаційного забезпечення є підтримання інформаційної рівноваги (балансу інформаційних ресурсів) джерела й споживача інформації. Реальні інформаційні ресурси, їх об'єднання дозволяють організувати реалізацію основної функції моделі, а саме – оперативного надання інформації населенню зі зворотнім зв'язком. Діалогова взаємодія органів публічного управління та ЗМІ має базуватись на основі використання сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій:

- застосовувати на практиці механізм взаємодії традиційних ЗМІ й Інтернет-ЗМІ, відкритого доступу до інформації для населення;
- робити щоденний віртуальний огляд міських, районних і регіональних газет, телерадіоканалів, Інтернет-ЗМІ;
- транслювати інформаційно-комунікаційні заходи за участю органів публічного управління;
- надавати висококваліфіковані консультації в соціальних закладах;
- забезпечувати доступ до державної інформації, правової бази, інформаційних ресурсів різних державних інституцій.

ВИСНОВКИ

У магістерській роботі вирішується актуальне наукове завдання, що полягає в теоретичному обґрунтуванні та розробці практичних рекомендацій з оптимізації механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ в Україні. Отримані у процесі дослідження результати дозволяють сформулювати наступні висновки:

1. Проведений аналіз дозволяє говорити про те, що система соціальних та політичних відносин суспільства створюється під впливом ідеології інформаційного суспільства, глобалізації та інформаційного протистояння, що в сучасних умовах втілюється в інформаційному суспільстві в різних формах. Сьогодні поняття «інформаційне суспільство» виступає відповідною категорією, завдяки якій визначається суспільна перебудова, зміна характеру потоків інформації.

За результатами дослідження було визначено такі варіанти стратегії поведінки з питань взаємодії системи публічного управління із ЗМІ в сучасному інформаційному суспільстві:

- активна;
- пасивна;
- якісна;
- кількісна;
- поглинальна.

Прийнятий із метою реалізації владних повноважень та керування суспільством новий підхід до якісно нових форм використання публічної інформації показав, що сьогодні Україна не може тримати лідерство та бути конкурентоспроможною без відповідної ефективної інформаційної державної політики, опанування принципово нових методів підтримки зв'язків владних структур із ЗМІ та без відповідного розуміння мети інформаційної діяльності.

2. Виявлено, що розвиток нових інформаційно-комунікативних технологій і поєднання мультимедійних технологій із традиційними ЗМІ змінили звичну систему взаємодії органів публічного управління та ЗМІ: сучасні споживачі інформації не тільки характеризуються помітно більшою активністю щодо запропонованого продукту, але й самостійно вступають у процес створення та поширення цієї інформації.

Формування нового інформаційного простору на початку 90-х років ХХ ст. спричинило початок процесу принципової зміни моделі інформаційної взаємодії влади та ЗМІ, яка сьогодні втілюється у модель саме взаємодії, а не інформаційного управління з боку держави. З'явилися елементи двосторонньої комунікації між владою та ЗМІ, які отримали можливість висловлювати свої запити щодо влади. До того ж, ЗМІ отримали можливість надавати результати публічних оцінок діяльності представників влади. Визначено, що оптимізація механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ може істотним чином вплинути на характер процесів

публічного управління та стан українського суспільства.

3. Встановлено, що в Україні законодавство, присвячене питанню функціонування ЗМІ та їх взаємодії з владою набуло свого активного розвитку з часів отримання незалежності, коли було ухвалено принципові акти, які сформували основу інформаційної діяльності в країні. Однак й сьогодні залишається низка невідрегульованих проблем. Гостро постає проблема рівня виконання діючих нормативно-правових актів, що регламентують відкритість та прозорість органів публічного управління. Також не бажано запровадити уніфіковані стандарти та форми висвітлення діяльності публічних органів влади у ЗМІ. Тому забезпечення інформаційної відкритості та прозорості органів влади, а також розробка адекватної управлінської системи сприятиме регулюванню положення суб'єктів інформаційної взаємодії.

Проведення аналізу організаційної діяльності структур публічного управління щодо налагодження процесу інформаційної взаємодії засвідчило недостатнє володіння загальною ситуацією навколо управлінських структур. Це створює передумови для численних помилок у проведенні якісної взаємодії зі ЗМІ. Протиріччя й конфлікти у взаємодії органів публічного управління та ЗМІ можуть й повинні бути вирішені за допомогою відпрацювання адекватного механізму інформаційної взаємодії та співпраці усіх учасників інформаційних відносин.

4. Вивчення зарубіжного досвіду в сфері регулювання діяльності ЗМІ свідчить, що влада в країнах розвиненої демократії не може безпосередньо керувати медіа-простором та використовувати його в своїх цілях. Виявлено, що у розвинених країнах:

- ЗМІ виконують функцію не лише інструменту інформування суспільства, але й контролю з боку суспільства за діяльністю влади;
- органи публічного управління зберігають певну можливість регулювати та контролювати процеси у сфері ЗМІ.

Головною умовою ефективного функціонування ЗМІ у західних країнах є державне регулювання медіа-сфери, що здійснюється у таких стратегічних напрямках, як вирівнювання балансу між державно- та бізнес-орієнтованими медіа; фінансова підтримка місцевих ЗМІ, нездатних функціонувати самостійно; вдосконалення нормативно-правової бази для забезпечення повноцінного економічного існування ЗМІ, які мають статус комерційних підприємств.

Узагальнення зарубіжного досвіду побудови взаємин із ЗМІ має сприяти підвищенню рівня поінформованості суспільства, а також розвитку громадського контролю за діяльністю влади.

5. Складовим елементом створення позитивного іміджу органів публічного управління є взаємодія із ЗМІ. Злагоджена та систематизована співпраця, застосування сучасних технологій, вчасне висвітлення актуальних поточних суспільно-політичних та державно-управлінських подій у суспільстві цілком відповідає всім суспільним потребам на отримання

інформації. Проблему формування позитивного іміджу публічного управління сьогодні можуть вирішити ефективні служби зі зв'язків із громадськістю. Влада через відповідні структури має налагоджувати двосторонні зв'язки та постійний безперешкодний обмін інформацією. Таке усвідомлення повинне сприяти підвищенню іміджу органів публічного управління та поступовому підвищенню рівня довіри до органів публічного управління зокрема та держави загалом.

Розробка діалогової моделі взаємодії органів публічного управління та ЗМІ значним чином залежить від впровадження ефективних механізмів публічно-приватного партнерства та передбачає активну участь держави і комерційних структур, які мають чималий досвід у наданні різного виду комунікаційних послуг.

Для вирішення завдань консолідації суспільства, створення позитивного соціально-економічного клімату необхідна координація діяльності органів влади усіх рівнів, громадськості та ЗМІ за визначенням і висвітленням загальноважливих тем. Влада повинна взяти на себе відповідальність за надання журналістам повної та достовірної інформації із суспільно важливих питань, організувати спілкування ЗМІ з незалежними експертами з певної проблематики, проведення навчальних семінарів і форумів, а також дискусійних зібрань із обговоренням стратегічних тем.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ

Ловчієва В.В. Сучасна модель взаємодії органів публічного управління і ЗМІ // «Могилянські читання – 2019: Досвід та тенденції розвитку суспільства в Україні: глобальний, національний та регіональний аспекти» 11-16 листопада 2019р.

АНОТАЦІЇ

Ловчієва В.В. Механізм взаємодії органів публічного управління та ЗМІ. – На правах рукопису.

Магістерську роботу присвячено встановленню особливостей механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ у процесі забезпечення права громадян на доступ до публічної інформації, а також у розробці пропозицій щодо оптимізації зазначеного механізму в Україні на сучасному етапі державного будівництва. У роботі проаналізовано особливості інформаційного суспільства як об'єкта дослідження в публічному управлінні; проведено дослідження та встановлено основні риси моделі взаємодії органів публічного управління та ЗМІ в Україні; встановлено основні проблеми організаційно-правового забезпечення механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ в Україні; визначено перспективи впровадження закордонного досвіду побудови взаємин між владою та ЗМІ; розроблено загальні рекомендації з оптимізація

механізму взаємодії органів публічного управління та ЗМІ. Зроблено висновок, що Влада через відповідні структури має налагоджувати двосторонні зв'язки та постійний безперешкодний обмін інформацією. Таке усвідомлення повинне сприяти підвищенню іміджу органів публічного управління та поступовому підвищенню рівня довіри до органів публічного управління зокрема та держави загалом. Розробка діалогової моделі взаємодії органів публічного управління та ЗМІ значним чином залежить від впровадження ефективних механізмів публічно-приватного партнерства та передбачає активну участь держави і комерційних структур, які мають чималий досвід у наданні різного виду комунікаційних послуг.

Ключові слова: публічне управління, засоби масової інформації, інформаційне суспільство, прес-служба, медіа-простір, паблік рілейшнз.

Lovchieva V.V. Mechanism of interaction between public administration and the media. - On the rights of the manuscript.

The master's thesis is devoted to establishing the peculiarities of the mechanism of interaction between public authorities and the media in the process of ensuring the right of citizens to access public information, as well as in developing proposals for optimization of the said mechanism in Ukraine at the present stage of state construction. The peculiarities of the information society as an object of research in public administration are analyzed in the paper; conducted research and identified the main features of the model of interaction between public administration and media in Ukraine; main problems of organizational and legal support of the mechanism of interaction between public administration bodies and mass media in Ukraine have been identified; prospects of introduction of foreign experience of building relations between the authorities and mass media are defined; general recommendations for optimizing the mechanism of interaction between public authorities and the media have been developed. It was concluded that the authorities should establish bilateral relations and constant unhindered exchange of information through appropriate structures. Such awareness should help to increase the image of public administration bodies and to gradually increase the level of trust in public administration bodies in particular and the state as a whole. The development of a dialogue model for the interaction between public authorities and the media is highly dependent on the introduction of effective public-private partnership mechanisms and involves the active involvement of government and commercial entities with considerable experience in providing various types of communication services.

Keywords: public administration, mass media, information society, press service, media space, public relations.